MART YAYINLARI

Limon ile Zeytin

KAR ADAM

ÇİZGİ FİLM HİKÂYE KİTABI

© Memecan

Limon ile Zeytin™

KAR ADAM

Copyright © 2016 Salih Memecan
Uyarlayan: Erge Özcan
Mart Ajans Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti. İstiklâl Cad. No: 86/6, 34435 Beyoğlu / İstanbul, Telefon: (212) 243 1534, Sertifika No: 13684
sizinkiler.com facebook.com/sizinkiler twitter.com/limonilezeytin instagram.com/limonilezeytin

Limon ile Zeytin bir dağ evinin hemen önünde, keyifle kardan adam yapıyordu. Her taraf dağlarla çevrili ve her yer karlarla kaplıydı. Sımsıkı giyinmiş olan Limon ile Zeytin, kardan ve soğuktan hiç şikayetçi değildi. Hatta hallerinden çok eğlendikleri belliydi. İyi ki Limon'un babası Babişko kış tatili için bu dağ evini kiralamıştı.

Kardan adam neredeyse tamamlanmıştı. Geriye yalnızca burnu ve gözleri kalmıştı. Zeytin ameliyat yapan bir doktor gibi Limon'a doğru ellerini uzattı, “Gözler için kömür.” dedi. Limon arkadaşının havası ve ciddiyeti karşısında ofladı. “Aman Zeytin... Sanki ameliyat yapıyorsun!” dedi.

Kendisine uzatılan kömürü alan Zeytin aynı ciddiyetle kömürleri kardan adamın göz kısmına yerleştirdi. Limon ne kadar kızarsa kızsın, kardan adam yapmak ciddi bir işti ve ciddiyet istiyordu. Şimdi de sıra burundaydı. Zeytin yine bir doktor edasında avucunu Limon'a doğru uzattı: “Burun için de havuç!” Arkadaşının verdiği havucu tam yerine yerleştiriyordu ki... O da ne? Havuç ortadan kaybolmuştu!

Limon ile Zeytin şaşkınlıkla birbirlerine bakarken, birdenbire kardan adamın hemen arkasından katur kutur sesler gelmeye başladı. Bir de ne görsünler? Kalın kar giysileri içinde iri bir adam, havucu keyifle yiyordu. Çocukların kendine şaşkınlıkla baktığını gören adam coşkuyla kendini tanıttı: “Ben Proto! Dağcı Proto! Atiğim, tetiğim, çeviğim.” Ardından Proto hınzırca ekledi: “Ve çok da şakacıyımdır!”

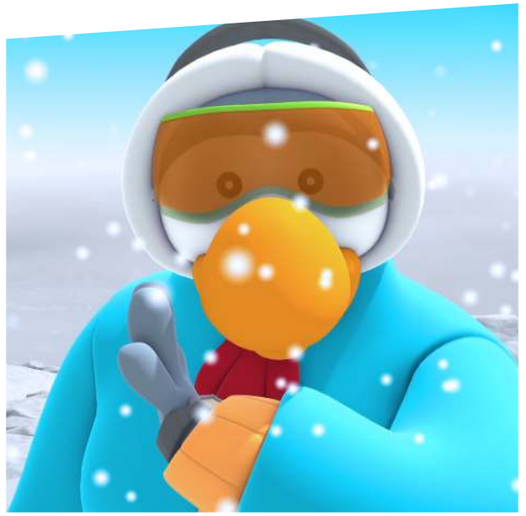

Şaşkınlıkla dinleyen çocuklara, “Siz burada yenisiniz galiba?” diye sordu şakacı dağcı. Limon heyecanla, “Evet.” dedi. “Nereden anladınız?” Proto gizemli bir şekilde gözlerini kıstı. “Çünkü” dedi. “Eğer yeni olmasaydınız bu kadar neşeli olmazdınız. Kar Canavarı Yeti'den korkmanız gerektiğini bilirdiniz!”

Bu adam neler diyordu böyle? Kar Canavarı diye bir şey olamazdı, değil mi? Limon, Proto'nun söylediklerine şüpheyle yaklaşırken, Zeytin heyecanla lafa atladı: “Kar Canavarı mı? Yeti mi? Bu müthiş!” Limon'un Yeti'ye inanmadığını gören Proto, masum bir ifadeyle bu konuda asla yalan söylemeyeceğini belirtti. Sonra bir sır paylaşıyormuş gibi Limon ve Zeytin'e doğru fısıldadı: “Hem ben Yeti'yi gördüm.”

Artık Zeytin iyice heyecanlanmıştı! Proto gördüğüne göre, bu canavar gerçekten de vardı! Hemen onun neye benzediğini öğrenmesi istiyordu. “Anlatsana!” dedi Zeytin coşkuyla. “Ne olur anlat! Yeti neye benziyor?” Arkadaşının heyecanına katılmayan Limon, Yeti'nin gerçek olduğuna hala inanmıyordu.

Zeytin'in heyecanı hoşuna giden Proto, ballandıra ballandıra Kar Canavarı Yeti'yi anlatmaya başladı. Proto'ya göre, Yeti kocaman ve kıllı bir canavardı. Her bir eli iki kafa büyüklüğünde, ayakları ise iki metre uzunluğundaydı. Şakacı dağcının anlattıklarına bakılırsa kar canavarı oldukça ürkütücüydü!

Proto'nun anlattıkları karşısında Limon korkmuş, Zeytin ise daha da heyecanlanmıştı. “Süper!” diye haykıran Zeytin'i yüreklendirmek istercesine Proto, “Bence Yeti'yi yakalasa yakalasa sizin gibi cesur çocuklar yakalar!” dedi. Zeytin bu sözlerin üzerine durur mu? Hemen haykırdı: “Kork bizden Kar Canavarı! Limon ile Zeytin geliyoorr!”

Limon ile Zeytin kendilerini Yeti'yi kovalarken hayal etti. Düşlerinde Kar Canavarı Yeti, buzdan yapılmış evlerin üstünde koşarak kaçıyor, Limon ile Zeytin ise onu kovalıyordu. Yeti ne kadar hızlı olsa da Limon ile Zeytin de bir o kadar hızlıydı. Onlarda bu istek olduktan sonra, Yeti'yi yakalamak çocuk oyuncağı olacaktı.

Zeytin, çenesini kaşıyarak düşünüyor, bir yandan da kendi kendine konuşuyordu: “Bir işaret! Yeti'den bir işaret almamız lazım!” Limon ise Yeti'yi bulmak konusunda Zeytin gibi hevesli değildi. Üşümeye başlayan Limon, bir an önce eve gidip bu Kar Canavarı hikayesini geride bırakmak istiyordu.

Arkadaşının eve gitme isteğini kabul etmeyen Zeytin'in pes etmeye hiç niyeti yoktu. O canavar bulunacaktı. Yeti onların elinden kaçamayacaktı. Çünkü Limon ile Zeytin asla pes etmezdi ve mücadeleyi bırakmazdı. Tam Zeytin bunları Limon'a söylerken arkadan bir ses duyuldu. O da ne? Karşıdaki tepenin yamacından koskocaman bir çığ üstlerine doğru geliyordu.

Son sürat, üstlerine doğru yuvarlanan çığ tam onlara çarpacaktı ki Limon ile Zeytin atik bir hareketle yana doğru atladı. Limon ile Zeytin gerçekten de ucuz kurtulmuştu! Kurtulmalarına kurtulmuşlardı ama bu çığ da nereden çıkmıştı? Acaba biri bu büyük kar kütlesini tepeden mi atmıştı?

Zeytin'in gözleri birden heyecanla parladı. Bu sorunun tek bir cevabı olabilirdi. Tepeden çığı gönderen kişi, kendisini aradıklarını anlayan Yeti'ydi. Kar Canavarı, Limon ile Zeytin'i korkutmak için bu yola başvurmuş olmalıydı; ama yanlış kişilerle uğraşıyordu. Limon ile Zeytin onu eninde sonunda yakalayacaktı!

Zeytin çığ tehlikesinden sonra Yeti'nin varlığından daha da emin olmuştu. Limon ise kararsızdı. Kar Canavarı'nın varlığına inanması için başka kanıtlara ihtiyacı vardı. O da ne! Karların içinde kocaman bir ayak izi duruyordu! Bu iz Proto'nun Yeti hakkında söylediklerine de bire bir uyuyordu.

Karın içindeki dev çukur gerçekten de fazlasıyla büyük bir ayağa benziyordu. Limon bunu kabul ediyordu ama yine de Kar Canavarı'na inanmıyordu. Zeytin onu ikna etmeye kararlıydı. Bunu yapabilmek için sadece daha kesin bir kanıta ihtiyacı vardı; hepsi bu!

Zeytin, Limon'a kanıt aramak için kızağa binmelerini önerdi. Böylelikle daha hızlı gidebilecekler ve Yeti'nin izine daha çabuk ulaşabileceklerdi. Zeytin önde, Limon arkada; kızakla son sürat ilerlemeye başladılar. Hızla karların arasında gittiler, gittiler... O da ne? Yoksa uzakta görünen şey, sivri dişli ağzını kocaman açmış, dev bir kafa mıydı? Kızakları Yeti'ye doğru hızla ilerleyen Limon ile Zeytin şimdi ne yapacaktı?

Limon ile Zeytin ağzını kocaman açmış bir canavara benzeyen şekle iyice yaklaşmıştı. Kızaklarını ne kadar yana doğru çevirmek isteseler de başaramadılar. Çare yoktu. Karşılarındaki korkunç canavara çarpacaklardı. Limon ile Zeytin korkuyla gözlerini kapatır kapatmaz kızakları büyük bir gürültüyle Yeti'ye çarptı!

Gözlerini açan Limon ile Zeytin çok şaşırmıştı. Ortada Yeti'den iz yoktu! Az önce gördükleri ürkütücü şey Kar Canavarı değilse neydi? Limon ile Zeytin'in aklından geçen tüm bu sorular yüksek bir kahkaha sesi ile kesildi. Katıla katıla gülen kişi Dağcı Proto'dan başkası değildi! İyi de Proto onlara niye gülüyordu?

Proto kahkaha atmaya devam ederek, "Yoksa Kar Canavarı Yeti'yi mi arıyordunuz?"diye sordu. Çocukların kafa sallaması üzerine daha da gülmeye başlayan Proto, "Kandırdım sizi." dedi. "Tabii ki Kar Canavarı diye bir şey yok!" Proto'nun söylediklerine kızan Zeytin'in buna inanmaya hiç niyeti yoktu. Gün içinde yaşadıkları onca garip olay bir tesadüf olamazdı.

İnatla, “Nasıl yok?” dedi Zeytin. “O zaman çarptığımız şey neydi?” Proto sırıtarak kafası ile arkadaki ağacı gösterdi. Limon ile Zeytin'in Yeti sandıkları şey, sadece bir ağaçtı. Uzaktan, ağacın dallarını diş, yamuk gövdesini ise ağız sanmışlardı. Zeytin yine de ikna olmamıştı. Öyleyse üzerlerine gelen kocaman çığı gönderen kimdi?

Proto gülerek açıkladı. Çığı gönderen Yeti değil, kendisiydi. Çocukları korkutmak için tepeden küçük bir kar topu atmıştı; fakat kar topu yuvarlandıkça şans eseri kocaman bir çığa dönüşmüştü. Zeytin, inadını devam ettirdi. Peki, o zaman o koskocaman ayak izi neydi? O da mı bir yanlış anlaşılmaydı?

Proto'nun ayak izi konusunda da mantıklı bir açıklaması vardı. Ayak izi Babişko'nun eserinden başka bir şey değildi. Kışlık evin önü karla kaplanınca Çıtçıt, Babişko'dan evin çevresindeki karı temizlemesini istemişti. Babişko kürekle karı temizlerken tesadüfen ayağa benzeyen büyük bir çukur açmıştı.

Zeytin, sonunda ikna olmuştu. Kar Canavarı Yeti diye bir şey demek ki gerçekten de yoktu. Proto'nun söylediklerine hiç araştırmadan inanmış, boşu boşuna tüm gününü Yeti'yi kovalayarak geçirmişti. Yeti'ye baştan itibaren inanmayan Limon bilmiş bir şekilde Zeytin'e döndü, “Sana söylemiştim ben Zeytin.” dedi. “ Yeti diye bir şey yok demiştim. Bundan sonra her şeye inanmak yok. Anlaştık mı?”

Zeytin mahçup, başını öne eğdi ve “Anlaştık.” dedi. Limon arkadaşının bu utangaç haline gülümsedi. Yeti yüzünden belki bugün çok yorulmuşlardı; ama yine de heyecanlı bir macera yaşamışlardı. Zeytin de artık araştırmadan hiçbir şeye inanmayacaktı.

Kar Adam gerçek mi?

Babişko'nun tuttuğu dağ evinde kış tatillerini geçiren Limon ile Zeytin, etraftaki bir dağcıdan "Yeti" adında korkunç bir kar canavarının yaşadığını öğrenirler. Bakalım Limon ile Zeytin bu devasa canavarı yakalayıp bir gizemi daha çözebilecekler mi?

ISBN 978-605-9987-45-5
5,50.-TL
9 786059 987455

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkında yönetmeliğin 5. maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.